

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.159 van 27 oktober 1997
in de zaak A. 58.936/IX-363.**

In zake : Jan GEBOES,
die woonplaats kiest bij
Advocaten L. PEETERS en H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landbouw en de Kleine en
Middelgrote Ondernemingen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 14 juli 1994 namens Jan GEBOES werd ingediend door zijn raadsman H. SEBREGHTS, advocaat te Antwerpen, om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 3 mei 1994 van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, vijfde kamer, waarbij wordt geweigerd verzoeker vrij te stellen van de betaling van de consolideringsbijdragen voor het jaar 1988;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 16 september 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. GEERTS die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. VASTERSAVENDTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Jan GEBOES was gedurende een lange periode werkend vennoot in een b.v.b.a. Sinds 1 januari 1992 is hij gepensioneerd.

1.2. Op 15 februari 1993 vraagt hij om volledige vrijstelling van de door hem binnen het raam van het sociaal statuut der zelfstandigen voor het jaar 1988 verschuldigde consolideringsbijdrage, in hoofdsom 100.956 fr.

1.3. Deze aanvraag wordt door de vijfde kamer van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen op 3 mei 1994 verworpen op grond van de considerans :

"Gelet op het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 15, 17, 22 en 36;

Gelet op het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 80 tot 94 bis;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 januari 1990 genomen ter uitvoering van de wet van 14 december 1989 houdende bepalingen inzake de solidariteits-, matigings-, consoliderings- en bijzondere bijdragen ten laste van de zelfstandigen, alsmede inzake de vermindering van de kinderbijslag voor zelfstandigen, inzonderheid op de artikelen 3, 4, 5 en 7;

Gelet op artikel 17, eerste lid, van voornoemd koninklijk besluit nr. 38, luidend als volgt : 'De zelfstandigen die zich in staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, kunnen volledige of gedeeltelijke vrijstelling aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de in artikel 22 voorziene Commissie (voor vrijstelling van bijdragen).';

Gelet op artikel 90, §2, tweede lid, van voornoemd koninklijk besluit van 19 december 1967, luidend als volgt : 'De aanwezigheid ter zitting van de aanvrager is niet vereist. Indien hij hiertoe de wens uitdrukt, kan hij persoonlijk verschijnen of zich laten vertegenwoordigen of bijstaan hetzij door een advocaat, drager in voorkomend geval van stukken, hetzij door iedere andere persoon voorzien van een geschreven volmacht en voor ieder geval aanvaard door de voorzitter.';

Gelet op artikel 3, § 3 van voornoemd koninklijk besluit van 25 januari 1990, luidend als volgt : 'Opdat de aanvraag van een zelfstandige ontvankelijk zou zijn, dient er te worden voldaan aan de twee volgende voorwaarden :

- 1° de aanvraag moet worden ingediend bij de griffie van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen bij een ter post aangetekend schrijven of door het neerleggen van een verzoekschrift;
- 2° de aanvraag dient gedaan te zijn binnen de twee jaar. Naar gelang van het geval, begint deze termijn te lopen :
 - a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op de maand waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft, wat de bijzondere bijdragen betreft;
 - b) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een

afrekening werd verstuurd, wat de solidariteitsbijdragen, de matigingsbijdragen en de consolideringsbijdragen betreft;

- c) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene in de loop waarvan een afrekening werd verstuurd van een regularisatie van solidariteitsbijdragen, van matigingsbijdragen of van consolideringsbijdragen, voor wat betreft het bijdragesupplement dat die regularisatie met zich brengt.';

Gelet op artikel 3, § 4 van voornoemd koninklijk besluit van 25 januari 1990, luidend als volgt : 'Zo de (...) persoon overleden is in de periode gedurende welke de termijn loopt om een aanvraag om vrijstelling in te dienen, wordt de in § 3, 2° bedoelde termijn in voorkomend geval ten gunste van de rechthebbers verlengd, zodanig dat zij ten vroegste één jaar na het overlijden verstrijkt. De bepalingen van § 3, 1° zijn van toepassing op de door de rechthebbers ingediende aanvragen.';

Gelet op de aanvraag ingediend op 15/02/1993 en geregistreerd op 16/02/1993;

Overwegende dat deze aanvraag op de volgende consolideringsbijdrage(n) betrekking heeft : 1988;

Gelet op de andere stukken van het dossier;

Aangezien uit de stukken van het dossier blijkt dat de betrokkene zich niet bevindt in een toestand die een vrijstelling rechtvaardigt;

BESLIST :

Vrijstelling wordt geweigerd voor de volgende consolideringsbijdrage(n) : 1988."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij stelt dat de bestreden beslissing geenszins aan de motiveringsvereiste beantwoordt, dat eruit immers niet kan worden opgemaakt waarom de vrijstelling werd geweigerd en dat de inhoud van de stukken waaruit moet blijken dat hij zich niet bevindt in een toestand die een vrijstelling rechtvaardigt, evenmin wordt gepreciseerd;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de juridische overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen terug te vinden zijn in de eerste zeven alinea's, dat er, wat de feitelijke overwegingen betreft, verwezen wordt naar de data van indiening en registratie van de aanvraag, naar de bijdrage waarvoor vrijstelling wordt gevraagd, naar de stukken van het dossier en naar het feit dat daaruit blijkt dat betrokkene zich niet bevindt in een toestand die een vrijstelling rechtvaardigt, dat een meer concrete motivering met verwijzing naar bepaalde concrete gegevens onvermijdelijk onvolledig zou zijn en onmogelijk accuraat kan zijn, dat de commissie immers op basis van het geheel van de haar bekende elementen over de toestand van de aanvrager beslist, dat het opnemen van concrete gegevens afbreuk kan doen aan de eerbied voor het privé-leven terwijl de motiveringsplicht in dat geval overeenkomstig artikel 4, 3°, van de wet niet van toepassing is;

2.3.1. Overwegende dat, luidens de artikelen 17 en 22 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, de zelfstandigen, die zich in een staat van behoefte bevinden of in een toestand die de staat van behoefte benadert, volledige of gedeeltelijke vrijstelling kunnen aanvragen van de verschuldigde bijdragen door zich te wenden tot de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, die bij het Ministerie van Middenstand is opgericht; dat de beslissingen van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen onder toepassing vallen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat naar luid van artikel 2 van deze wet alle bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd; dat artikel 3 bepaalt dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke

overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat zij afdoende moet zijn;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker in zijn aanvraag van 15 februari 1993 uiteen zette dat hij ingevolge gezondheidsproblemen en onenigheid in zijn vennootschap in financiële moeilijkheden was geraakt;

2.3.3. Overwegende, wat de juridische overwegingen betreft, dat de bestreden beslissing verwijst naar de door de commissie toegepaste wets- en verordeningsbepalingen; dat de feitelijke overwegingen beperkt zijn tot de considerans "dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de betrokkene zich niet bevindt in een toestand die een vrijstelling rechtvaardigt"; dat uit een dergelijke bondige en oppervlakkige redengeving niet kan worden afgeleid welke de precieze gegevens zijn die de commissie er toe hebben doen besluiten dat verzoeker zich niet in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert, zou bevinden; dat op de benarde financiële situatie, zoals door verzoeker in zijn aanvraag geschetst, in het geheel niet wordt ingegaan; dat de motivering in feite beperkt is tot een stijlformule, die bij iedere weigering kan worden gehanteerd;

2.3.4. Overwegende dat indien de commissie op basis van het "geheel" van de haar bekende elementen uitspraak moet doen, niet kan worden ingezien hoe dit een beletsel zou vormen om in de beslissing de concrete elementen aan te geven op grond waarvan wordt geoordeeld dat de aanvrager zich niet in een staat van behoefte bevindt; dat de voormelde wet van 29 juli 1991 er de commissie toe verplicht zo volledig en accuraat mogelijk te omschrijven op welke gronden, eigen aan het geval, ze tot haar beslissing is gekomen;

2.3.5. Overwegende dat naar luid van artikel 4, 3°, van de voormelde wet van 29 juli 1991 de bij de wet voorgeschreven motiveringsplicht niet van toepassing is indien de motivering van de handeling (...) afbreuk kan doen aan de eerbied voor het privé-leven; dat het bestuur zich niet zonder meer op deze bepaling kan beroepen; dat aan de hand van het dossier moet kunnen worden aangetoond dat het beroep op deze uitzondering gerechtvaardigd is, dat m.a.w. het opnemen van de motieven in de akte zelf afbreuk kan doen aan de eerbied voor het privé-leven; dat wanneer -zoals in het voorliggende geval- de precieze motieven ook niet uit het administratief dossier blijken, het de Raad van State niet mogelijk is na te gaan of de uitzonderingsbepaling al dan niet terecht wordt ingeroepen; dat de verwerende partij wel beweert, maar geenszins aantoonst dat een beroep op artikel 4, 3°, van de voormelde wet van 29 juli 1991 in casu gerechtvaardigd is;

2.3.6. Overwegende dat door de enkele verwijzing naar de stukken van het dossier, zonder de stukken aan te duiden waarop ze haar overtuiging steunt, de commissie haar beslissing niet voldoende heeft gemotiveerd; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 3 mei 1994 van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen, vijfde kamer, waarbij wordt geweigerd Jan GEBOES vrij te stellen van de betaling van de consolideringsbijdragen voor het jaar 1988.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig oktober 1900 zevenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.